

Tipărire

[Prima](#) / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2015

<https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=5221>

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2015

27.05.2016

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2015

Biroul Național de Statistică prezintă informația privind situația copiilor în anul 2015.

Potrivit estimărilor la nivel global, copiii reprezintă 30% din populația lumii sau circa 2,2 miliarde, iar 9,2% sunt copii sub 5 ani. Circa 13 la sută din copiii cu vârsta de 5-14 ani sunt implicați în muncă, iar către anul 2050 mai mult de 2,6 miliarde din populația lumii vor fi copii pînă la 18 ani¹.

Situația demografică.

La 1 ianuarie 2016 numărul populației stabile în Republica Moldova² a constituit 3553,1 mii persoane, din care 685,5 mii persoane sau fiecare a cincea persoană este în vîrstă de pînă la 18 ani.

Rata natalității a constituit 10,9 născuți-vii la 1000 locuitori. Nivelul natalității în localitățile rurale (12,3‰) se menține mai înalt decît în localitățile urbane (9,0‰). Din numărul copiilor născuți-vii, 51,7% au fost băieți, raportul de masculinitate fiind de 107 băieți la 100 fete (vezi anexa, tabelul 2). În funcție de greutatea la naștere, 94,6 % din născuții-vii au avut peste 2500 grame. Cei mai mulți copii (96,7%) s-au născut după o durată a sarcinii de peste 35 săptămîni.

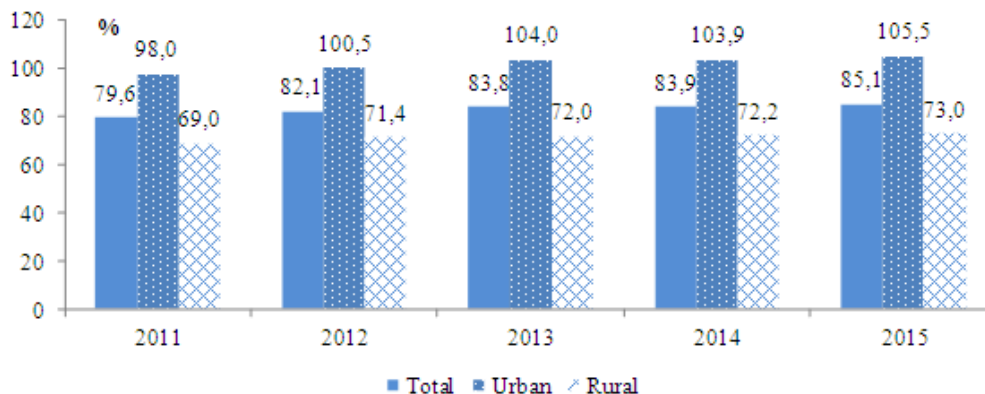
Vîrsta medie a mamei la prima naștere este de 24,9 ani. De regulă, femeile din mediul rural nasc la o vîrstă mai mică comparativ cu cele din mediul urban, respectiv la 24,1 și 26,5 ani. Distribuția născuților-vii după grupa de vîrstă a mamei, evocă concentrarea acestora pînă la vîrsta de 30 ani (76,5% din total nașteri).

Nivelul natalității extraconjugale rămîne a fi înalt, ponderea copiilor născuți în afara căsătoriei fiind de 22 la sută.

Educația copiilor

Educația preșcolară. În anul 2015, în țară au funcționat 1461 instituții de învățămînt preșcolar, numărul acestor instituții fiind în creștere cu 4,4% comparativ cu anul 2011. În acest context, numărul copiilor din învățămîntul preșcolar, de asemenea, a marcat o tendință de majorare în ultimii ani, înregistrînd către sfîrșitul anului 2015 cifra de 149,9 mii. Paralel cu creșterea numărului de copii în instituțiile preșcolare se atestă și o creștere a ratei de cuprindere a copiilor în învățămîntul preșcolar. Dacă în anul 2011 rata de cuprindere a fost de 79,6%, atunci în anul 2015 acesta a atins nivelul de 85,1%, în special s-a majorat rata de cuprindere a copiilor din mediul urban (cu 7,5 puncte procentuale).

Figura 1. Rata de cuprindere în învățămîntul preșcolar

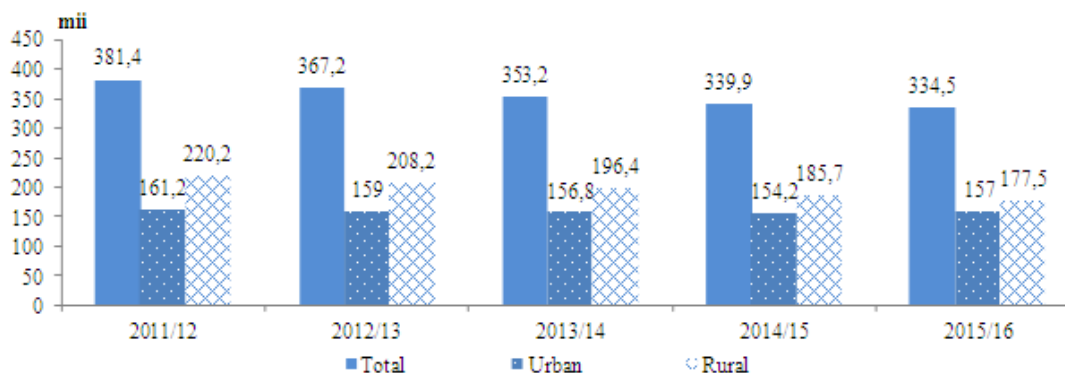

În medie la 100 locuri în instituțiile preșcolare revin 86 copii, cele mai solicitate fiind grădinițele din mediul urban, unde la 100 locuri revin 102 copii, iar în mediul rural la 100 locuri revin doar 76 copii.

Pentru copiii cu necesități speciale funcționează 109 grupe specializate în cadrul instituțiilor, majoritatea fiind pentru copii cu deficiențe sau dereglări ale vorbirii. În anul 2015 grupele specializate au fost frecventate de 1864 copii. Totodată, grupele cu destinație generală au fost frecventate de 1459 copii cu cerințe educaționale speciale și 144 copii cu dizabilități.

Învățământul primar și secundar general. În anul de studii 2015/16 rețeaua instituțiilor de învățământ primar și secundar general a fost constituită din 1323 unități în care își fac studiile circa 333,4 mii elevi sau cu circa 12 la sută mai puțin comparativ cu anul de studii 2011/12. Numărul de elevi a scăzut atât în mediul rural, cât și în mediul urban, respectiv cu 19,4% și 2,6% comparativ cu anul de studii 2011/12. În medie pe țară la 10 mii locuitori revin 941 elevi față de 1071 elevi în anul de studii 2011/12.

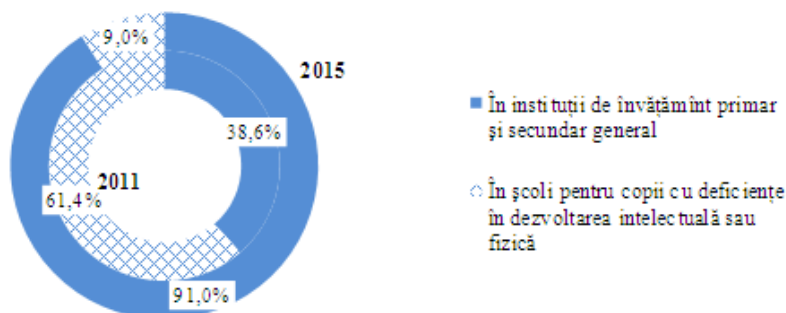
Figura 2. Evoluția numărului de elevi din învățământul primar și secundar general

La începutul anului de studii 2015/16 în clasa I au fost înscriși 35,2 mii copii, majoritatea dintre care (97,1%) au fost încadrați în programe de educație preșcolară.

Numărul elevilor înscriși în instituțiile de învățământ special, în anul de studii 2015/16 a constituit 1033 persoane sau cu circa o treime mai puțin comparativ cu anul de studii precedent. Majoritatea elevilor din cadrul acestor instituții (17 unități) sînt cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală – 68,3%, cu auz slab – 16,1% și cu vederea slabă – 7,6%, etc. Totodată, instituțiile de învățământ general obișnuite tot mai mult sunt adaptate la necesitățile copiilor cu dizabilități. În anul de studii 2015/16, numărul elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) din instituțiile de învățământ general a constituit 10,4 mii persoane, majorîndu-se cu circa 35,7% comparativ cu anul de studii precedent.

Figura 3. Elevi cu cerințe educaționale speciale după tipul instituției, în anii 2011, 2015

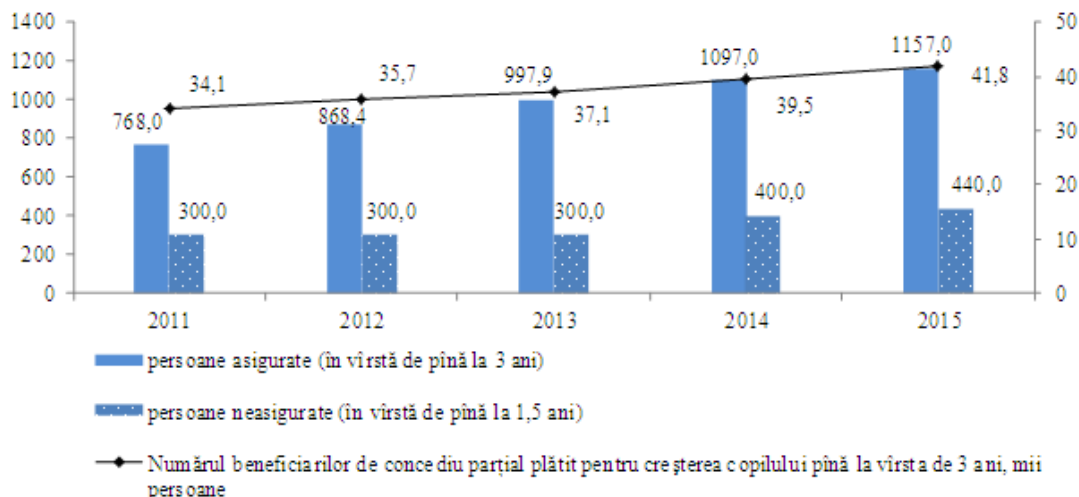

Protecția socială a copilului

Indemnizații. Atît persoanele asigurate cît și cele neasigurate beneficiază de indemnizații la nașterea și pentru creșterea copilului, iar pe parcursul anului 2015, circa 78 mii persoane au beneficiat de indemnizații la naștere. Mărimea medie a indemnizației unice la nașterea primului copil este aceeași indiferent de statutul de persoană asigurată sau neasigurată. Aceasta a constituit 3100 lei, iar în cazul următorului copil – 3400 lei, ceea ce este de 1,6 ori mai mare față de anul 2011.

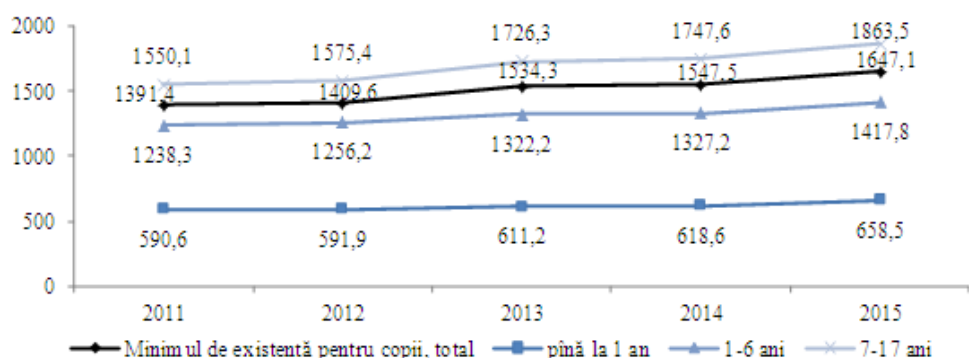
În cazul indemnizației pentru îngrijirea lunară a copiilor, statutul de persoană asigurată sau neasigurată determină diferențe ale mărimum indemnizației: aceasta constituie 1157,0 lei pentru persoanele asigurate, față de 440 lei pentru persoanele neasigurate. Numărul persoanelor care au beneficiat de concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani este în creștere în ultimii ani. În anul 2015, 41,8 mii persoane au beneficiat de această indemnizație, comparativ cu 34,1 mii în anul 2011.

Figura 4. Mărimea medie a indemnizațiilor lunare pentru copii (lei)

În perioada 2011-2015 mărimea minimului de existență a crescut cu 18,4%. Cea mai mare majorare se atestă în cazul minimului de existență pentru copii cu vîrstă 1-6 ani. Astfel, valoarea minimului de existență în anul 2015 a constituit în total pentru copii- 1647,1 lei, inclusiv 658,5 lei pentru copiii de pînă la 1 an, 1417,8 lei pentru copii cu vîrstă 1-6 ani și 1863,5 lei pentru cei cu vîrstă 7-17 ani.

Figura 5. Minimul de existență pentru copii, lei

Creșterea mărimii medii a indemnizației pentru îngrijirea copilului a determinat un grad mai înalt de acoperire a minimului de existență pentru copii în vîrstă de pînă la 1,5 ani - 67 la sută (persoane neasigurate). În același timp, pentru persoanele asigurate raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 3 ani depășește minimul de existență stabilit pentru copiii în vîrstă de pînă la 1 an cu circa 76%. Totodată, indemnizația acoperă minimul de existență pentru copii în vîrstă de 1-6 ani în proporție de 82% pentru persoanele asigurate și 31% pentru cele neasigurate.

Tabelul 1. Raportul dintre indemnizațiile pentru copii și minimul de existență pentru copii

	2011	2012	2013	2014	2015
Co-raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimul de existență pentru copii în vîrstă de pînă la 1 an					
persoane asigurate (pînă la 3 ani)	130,0	146,7	163,3	177,3	175,7
persoane neasigurate (pînă la 1,5 ani)	50,8	50,7	49,1	64,7	66,8
Co-raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimul de existență pentru copii în vîrstă de 1-6 ani					
persoane asigurate (pînă la 3 ani)	62,1	69,1	75,5	82,7	81,6
persoane neasigurate (pînă la 1,5 ani)	24,2	23,9	22,7	30,1	31,0

Alocații sociale. Una din categoriile de beneficiari de alocații sociale de stat sunt copiii cu dizabilități. În anul 2015, 12,9 mii copii au beneficiat de aceste alocații, 41,7% din copii fiind cu dizabilități severe. Mărimea medie a alocației pentru copiii cu dizabilități a constituit 452,4 lei, majorîndu-se de 1,6 ori comparativ cu anul 2011. În cazul pierderii întreținătorului copiii beneficiază de o alocație în mărime de 364,4 lei, cuantumul căreia s-a dublat față de anul precedent. Beneficiari de alocații pentru pierderea întreținătorului au fost 4,3 mii copii.

Tabelul 2. Alocații sociale pentru copii

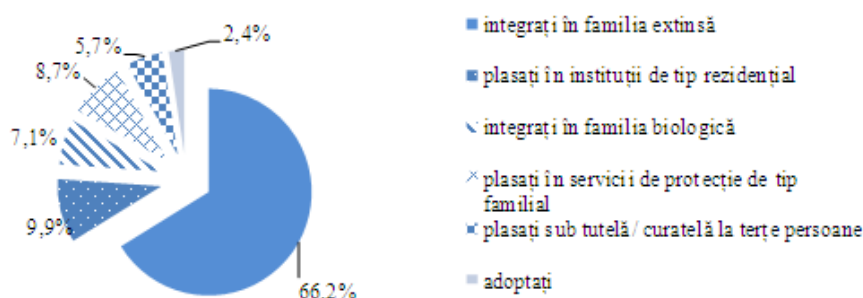
	2011	2012	2013	2014	2015

Numărul beneficiarilor, persoane					
Copii cu dizabilități în vîrstă de pînă la 18 ani	14034	14753	14044	13446	12943
inclusiv:severă	5958	6342	6100	5687	5398
accentuată	6698	6948	6287	5652	5205
medie	1378	1463	1657	2107	2340
Copii care și-au pierdut întreținătorul	3882	3961	3851	4009	4324
Mărimea medie a alocației, lei					
Copii cu dizabilități în vîrstă de pînă la 18 ani	277,4	297,4	307,3	418,5	452,4
inclusiv:severă	303,6	325,9	338,9	448,5	487,5
accentuată	258,0	276,1	283,0	430,2	470,2
medie	257,8	274,6	283,6	306,1	331,7
Copii care și-au pierdut întreținătorul	125,3	134,1	139,7	167,8	364,4

Copii rămași fără ocrotire părintească. Conform datelor Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei în anul 2015 au fost luați la evidență 4172 copii rămași fără îngrijire părintească. Aproape fiecare al treilea copil are vîrsta de 11-15 ani (29,2%), iar 71,3% sunt copiii din mediul rural. Printre principalele motive de stabilire a statutului de copil rămas fără ocrotire părintească este plecarea peste hotare a unicului sau ambilor părinți (55,7% din copii), decăderea din drepturi părintești (16,5%) și alte motive prin care părinții nu sunt decăzuți din drepturi, dar au survenit alte cauze, cum ar fi lipsa condițiilor de trai, neîndeplinirea obligațiilor părintești sau starea gravă de sănătate a părinților (13,5%).

Cel mai des copiilor rămași fără îngrijire părintească li s-au aplicat forme de protecție familială, în special integrarea în familii extinse (66,2%), dar și plasarea în instituții de tip rezidențial – 9,9 %.

Figura 6. *Forme de protecție aplicate copiilor rămași fără ocrotire părintească, anul 2015*

În anul 2015 de către cetățenii Republicii Moldova au fost adopțați 88 copii, iar de către cetățenii străini 10 copii. Cetățenii Republicii Moldova adoptă mai des copii cu vîrsta de 3-6 ani și preponderent fete, iar adoptatorii străini în egală măsură și băieți și fete.

Sănătatea copiilor

Asigurarea cu personal medical și spitalizarea copiilor. Numărul medicilor pediatri din sistemul național de sănătate în ultimii ani se caracterizează printr-o ușoară creștere. La 10 mii copii în vîrstă de 0-17 ani în medie revin circa 7 medici pediatri și 42 paturi pentru copii. În anul 2015 au fost internați în instituțiile spitalicești 124,8 mii copii sau fiecare al cincilea copil. De menționat că numărul copiilor internați s-a redus față de anul precedent cu 6 la sută.

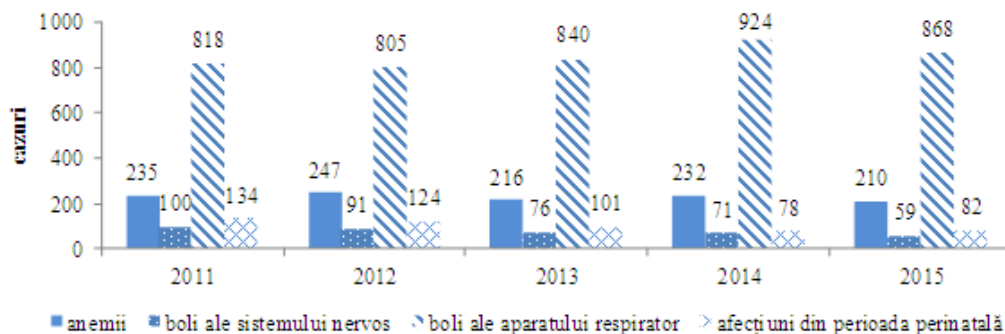
Tabelul 3. *Asigurarea cu personal medical*

	2011	2012	2013	2014	2015
Numărul de medici-pediatri	485	455	464	475	492
la 10000 copii în vîrstă de 0-17 ani	6,7	6,4	6,6	6,9	7,2
Numărul de paturi pentru copii	3559	3556	3255	3092	2871
la 10000 copii în vîrstă de 0-17 ani	48,9	49,9	46,5	44,8	41,9
Copii internați în instituțiile spitalicești, mii	138,3	131,8	130,7	132,7	124,8
la 10000 copii în vîrstă de 0-17 ani	1902	1851	1868	1921	1820

Incidența nou-născuților. Afecțiunile din perioada perinatală sunt în topul cauzelor morbidității copiilor nou-născuți. Numărul copiilor cu aceste anomalii s-a majorat de la 11,6 mii în anul 2011 pînă la 12,1 mii copii în anul 2015 (vezi anexa, tabelul 6). Preponderent acestea includ tulburările legate de greutatea insuficientă la naștere, pneumonia congenitală, hipoxia intrauterină și asfizia obstetricală.

Incidența copiilor în primul an de viață constituie 1565 cazuri la 1000 copii. Cel mai des copiii se îmbolnăvesc de boli ale aparatului respirator (868 cazuri la 1000 copii), anemie (210 cazuri la 1000 copii), afecțiuni din perioada perinatală (82 cazuri la 1000 copii), boli infecțioase și parazitare (60 cazuri la 1000 copii) și boli ale sistemului nervos (59 cazuri la 1000 copii).

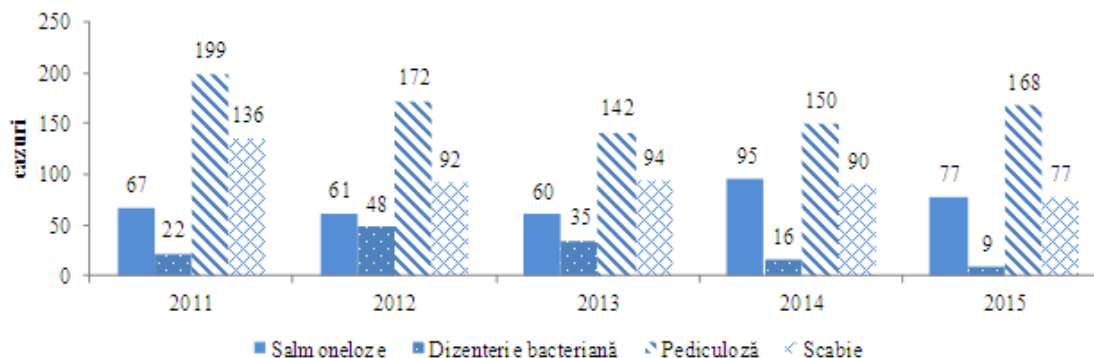
Figura 7. *Incidența copiilor în primul an de viață, cazuri la 1000 copii*

Incidența generală a copiilor în vîrstă de 0-17 ani. Pe parcursul anului 2015 în structura incidenței copiilor în vîrstă de 0-17 ani au predominat bolile aparatului respirator (414 cazuri la 1000 copii), leziunile traumatiche, otrăvirile și alte consecințe ale cauzelor externe (49 cazuri la 1000 copii), bolile infecțioase și parazitare (46 cazuri la 1000 copii), bolile pielii și țesutului celular subcutanat (35 cazuri la 1000 copii), bolile sistemului nervos și organelor de simț (32 cazuri la 1000 copii), afecțiunile sîngelui și organelor hematopoietice (23 cazuri la 1000 copii), aparatului digestiv (20 cazuri la 1000 copii), (vezi anexa, tabelul 8).

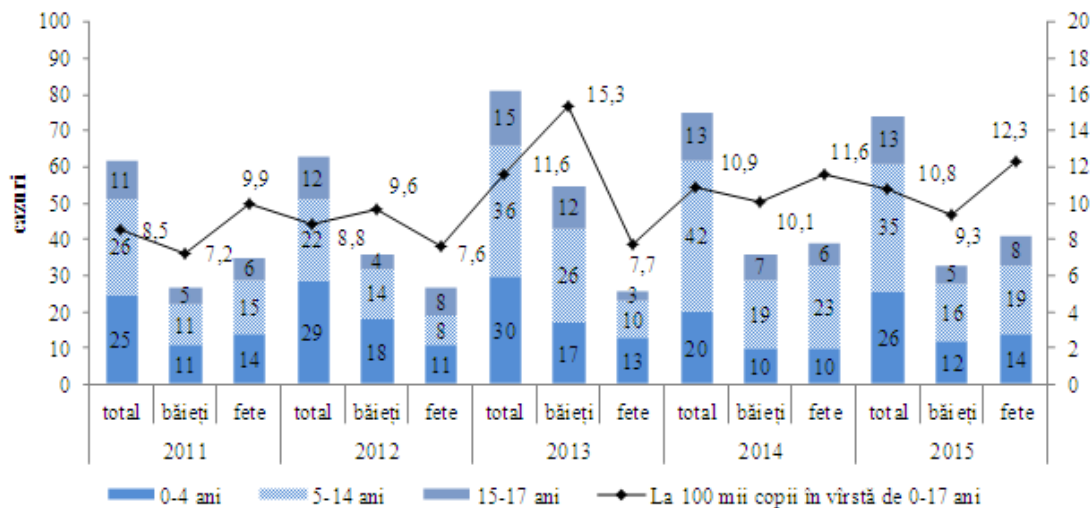
Printre bolile infecțioase și parazitare întîlnite cel mai des la copii sunt infecțiile acute ale căilor respiratorii (178,9 mii cazuri), pneumonii, bronhopneumonii acute (36,8 mii cazuri), varicela (7,2 mii cazuri), infecțiile intestinale acute provocate de agenți nedeterminați (5,1 mii cazuri) și enterite, colite, gastroenterite provocate de agenți determinați (3,1 mii cazuri). Totodată, în medie la 100 mii copii revin 77 cazuri de infecții cu salmoneloză, 77 cazuri de scabie, 168 cazuri de pediculoză și 9 cazuri de dizenterie bacteriană. Comparativ cu anul 2014 dintre bolile menționate mai sus doar pentru de pediculoză și infecțiile căilor respiratorii este caracteristică creșterea.

Figura 8. Prevalența prin unele boli infecțioase la copii în vîrstă de 0-17 ani, cazuri la 100 mii copii

În anul 2015 numărul cazurilor noi de tumori maligne practic a rămas același, la 100 mii copii în vîrstă de 0-17 ani revenind în medie 10,8 cazuri noi. În structura incidenței prin tumori maligne în cazul copiilor prevalează țesutul limfoid, hematopoietic și înrudite ale acestuia - 59,5%, oasele și cartilajele articulare - 5,4%, creier și alte părți ale sistemului nervos central - 5,4%, glanda tiroidă și țesutul mesotelial și țesuturile moi - cîte 2,7%.

Figura 9. Incidența copiilor prin tumori maligne, pe grupe de vîrstă și sex

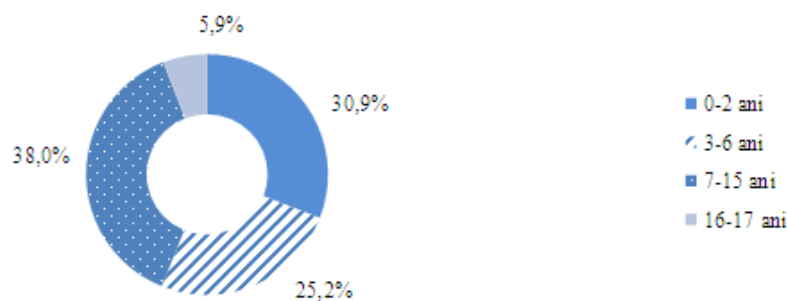

Servicii medicale și investigații. Pe parcursul anului 2015 fiecare al treilea copil în vârstă de 0-17 ani sau 223,3 mii copii au fost supuși examenelor profilactice, cu 3,2% mai mult decât în anul precedent. Astfel, la 1000 copii examinați revin 10 copii care suferă de acuitate vizuală scăzută, 4,9 cu dereglări de ținută, 3,9 suferă de tulburări de vorbire, 3,8 au întârzieri în dezvoltarea fizică. Fiecare al doilea copil a fost supus controlului profilactic a cavității bucale (52,5%), în urma căruia s-a constatat că din aceștia fiecare al treilea copil necesită sanație, respectiv 65,5% din ei au fost sanați.

Copii cu dizabilități.

Pe parcursul anului 2015 au fost recunoscuți cu dizabilități primare 1,6 mii copii, 63,5% din copii fiind din mediul rural. Fiecare al treilea copil diagnosticat are vârsta de 0-2 ani, iar fiecare al patrulea este cu vârsta cuprinsă între 3-6 ani.

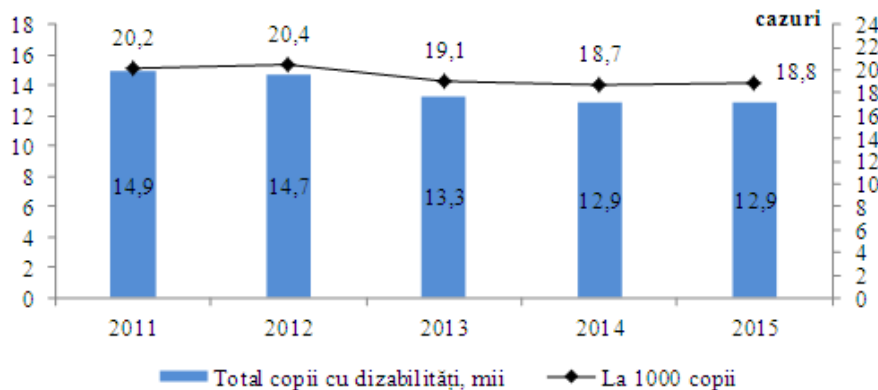
Figura 10. Structura dizabilității primare la copii pe grupe de vârstă în anul 2015, %

Cauzele predominante ale dizabilității primare rămân a fi malformațiile congenitale, deformațiile și anomaliile cromozomiale (23,9%), tulburările mentale și de comportament (21,7%) și bolile sistemului nervos (13,9%). De menționat, că în mediul rural ponderea copiilor cu grad sever de dizabilitate în total copii recunoscuți cu dizabilitate este mai mică comparativ cu mediul urban (33,4% comparativ cu 43,1%).

Din total copii cu dizabilități, în anul 2015 circa 13 mii copii cu dizabilități au fost deserviți de instituțiile medico-sanitare, la 1000 copii revenind circa 19 copii cu dizabilități.

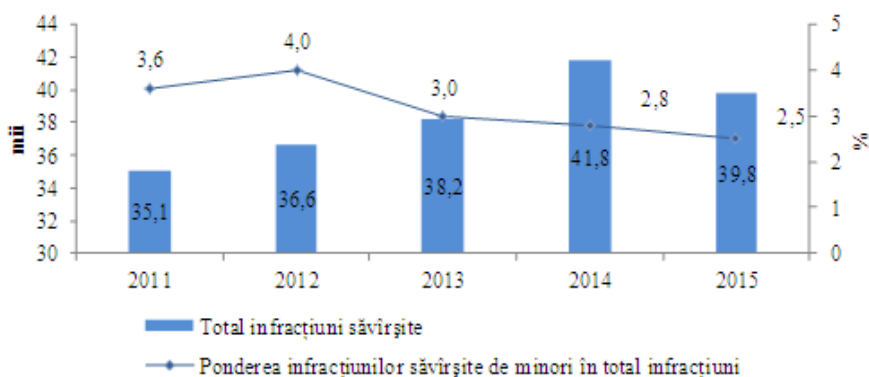
Figura 11. Copii cu dizabilități în vârstă de 0-17 ani aflați la evidența instituțiilor medicale

Infracționalitatea juvenilă

Infracțiuni înregistrate. Deși la nivel de țară se atestă o tendință de creștere a ratei infracționalității, în cazul infracțiunilor săvârșite de minori se înregistrează o scădere, la 100 mii minori (0-17 ani) revenind 146 infracțiuni față de 174 infracțiuni în anul 2011. Ponderea infracțiunilor comise de minori în total infracțiuni a scăzut de la 3,6% în anul 2011 până la 2,5% în anul 2015.

Figura 12. Infracțiuni săvârșite de către minori

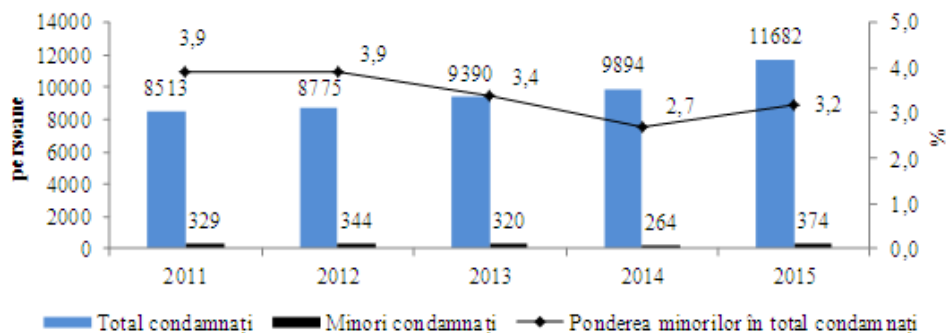

Infracțiunile cel mai des comise de minori rămân a fi furturile, cu o pondere de 69,0% din total infracțiuni, jafurile – 6,9%, cazurile de huliganism – 4,0%, infracțiunile legate de droguri- 2,7% și escrocherii – 0,9%.

Numărul total al minorilor care au comis infracțiuni în anul 2015 a constituit 2706 minori, inclusiv 1325 minori cu vârsta 14-17 ani, restul având vârsta de până la 14 ani. Preponderent infracțiunile au fost săvârșite de băieți (92,7% față de 7,3% în cazul fetelor). Fiecare al doilea minor din minorii culpabili de săvârșirea infracțiunilor este în vârstă de până la 14 ani. Minorii în vârstă de până la 14 ani sînt implicați mai mult în comiterea furturilor și infracțiuni legate de droguri, iar cei în vârstă de 16-17 ani pe lângă furturi săvârșesc mai multe jafuri, tîlhării și acte de huliganism. Pe parcursul anului 2015 au fost reținuți 15 minori pentru comiterea omorurilor, 22 pentru violuri și 87 minori au comis infracțiuni legate de droguri.

Minori condamnați. În anul 2015 numărul minorilor condamnați a constituit 374 minori sau fiecare al șaptelea minor care a comis infracțiuni. În medie la 100 mii minori revin 55 minori condamnați comparativ cu 45 minori în anul 2011.

Figura 13. Numărul minorilor condamnați

Fiecare al doilea minor este condamnat pentru furt – 199 minori (53,2%), fiecare al zecelea pentru jaf și tâlhării – 35 minori (9,4%), pentru huliganism - 41 minori (11,0%), 23 minori pentru infracțiuni legate de droguri (6,1%), 11 minori pentru viol (2,9%) și 5 minori pentru omoruri (1,3%). În sistemul de sancțiuni al minorilor infractori este preponderentă condamnarea condiționată (49,5%), iar fiecare al șaselea a primit pedeapsa cu închisoare (16,6%).

Minori în detenție. Numărul minorilor deținuți în instituțiile penitenciare în anul 2015 a constituit 39 de minori, cu 34 la sută mai puțin față de anul precedent. Cei mai mulți minori care își ispășesc pedeapsa în izolatoare și instituții penitenciare au fost condamnați pentru omor –13 persoane (33,3%), pentru viol - 9 persoane (23,1%) și comiterea furturilor și jafurilor - 16 persoane (41,0%).

Caracteristica generală a gospodăriilor cu copii

Conform datelor Cercetării Bugetelor Gospodăriilor Casnice, din total gospodăria 31,4% au în întreținere cel puțin un copil sub 18 ani, din care 53,8% au un singur copil, 36,2% - doi copii, iar 9,9% - trei și mai mulți copii. În medie la o gospodărie cu copii revin 1,6 copii. Gospodăriile cu mulți copii sînt caracteristice mai mult pentru mediul rural, unde sunt concentrate 74,7% din totalul gospodăriilor cu 3 și mai mulți copii.

În funcție de tipul gospodăriei, acestea sunt formate preponderent din cupluri familiale (52,8%) și mai multe nuclee familiale (42%). Gospodăriile monoparentale reprezintă 5,2% din totalul gospodăriilor cu copii. În mediul urban ponderea gospodăriilor monoparentale este cu 3,2 puncte procentuale mai mare comparativ cu rural (respectiv 7% față de 3,8%), situație analogică și pentru cuplurile familiale. Totodată, în mediul rural se regăsesc cele mai multe gospodării atribuite la categoria „alte gospodării cu copii”.

Sursele de venit a gospodăriilor cu copii. Veniturile gospodăriilor casnice cu copii sînt substanțial mai mici decît veniturile gospodăriilor fără copii. În medie, în anul 2015 veniturile disponibile ale gospodăriilor cu copii au constituit 1713,5 lei lunar pe o persoană, fiind în creștere cu 35,5% față de anul 2011. Pe măsura creșterii numărului de copii în gospodărie descrește și valoarea medie a veniturilor, de la 1962,9 lei lunar în cazul gospodăriilor cu 1 copil pînă la 1163,9 lei în cazul celor cu 3 și mai mulți copii (vezi anexa, tabelul 23).

Principala sursă de formare a veniturilor este activitatea salariată (45,2%), fiind urmată de veniturile din prestații sociale (9,6%), activitatea individuală non-agricolă (9,3%) și cea agricolă (9,1%). Transferurile din afara țării contribuie la formarea veniturilor în proporție de 22,3%, fiind cu 4,9 puncte procentuale mai mult decît media pe țară.

Tabelul 4. Veniturile disponibile ale gospodăriilor cu copii, 2011-2015 (în prețurile anului 2011)

	2011	2012	2013	2014	2015
Venituri disponibile (medii lunare pe o persoană, lei)	1264,4	1233,1	1362,7	1324,5	1358,8
<i>inclusiv în % pe surse:</i>					
Activitatea salariată	48,0	45,0	45,8	45,2	45,2
Activitatea individuală agricolă	10,9	10,4	9,1	9,8	9,1
Activitatea individuală non-agricolă	8,3	7,9	9,0	8,2	9,3
Venit din proprietate	0,3	0,3	0,1	0,1	0,2
Prestații sociale	9,3	10,6	9,3	8,8	9,6
pensii	5,2	5,8	5,4	5,2	5,1
indemnizații pentru copii	1,6	1,5	1,7	2,2	2,2
ajutor social	0,4	1,4	0,9	0,4	0,6
Alte venituri	23,2	25,9	26,7	27,8	26,7
din care transferuri din afara țării	19,0	21,3	22,0	23,5	22,3

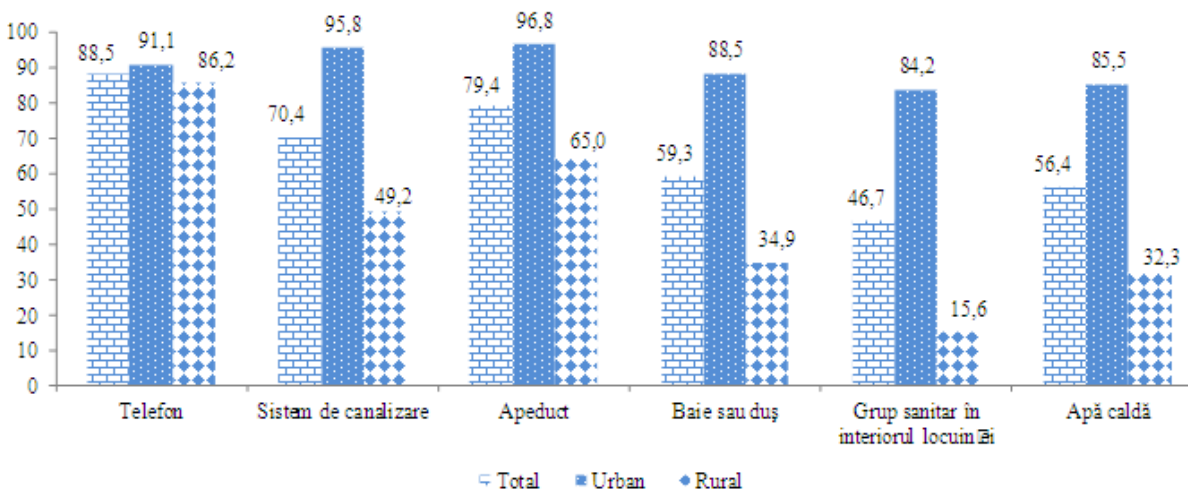
Consumul produselor alimentare în gospodăriile cu copii. Paternul de consum al gospodăriilor cu copii în anul 2015 se caracterizează prin consumul de pîine și produse de panificație în cuantum de 8,6 kg/persoană, carne și preparate din carne – 3,3 kg/persoană, lapte și produse lactate – 14,8 litri/persoană, cartofi și legume – 11,1 kg/persoană, fructe și pomușoare – 3,7 kg/persoană.

În mediul urban se consumă mai multe produse bogate în proteine, cum ar fi carnea (3,7 kg/persoană față de 3,1 în rural), laptele (17,1 litri/persoană față de 13,2 în rural) și ouăle (13,5 bucăți/persoană față de 11,5 în rural). În rural însă, se remarcă un consum mai mare de produse de panificație (9,3 kg/persoană față de 7,6 în urban), cartofi și legume (11,2 kg/persoană față de 11 în urban), care de fapt și determină un surplus caloric față de mediul urban (vezi anexa, tabelul 28).

Condițiile de trai ale gospodăriilor cu copii. În general, accesul gospodăriilor la elementele de confort a crescut în ultimii ani, în special s-a ameliorat situația privind accesul la surse sigure de apă. Astfel, în anul 2015 circa 79 la sută din gospodăriile cu copii dispun de apeduct, circa 70 la sută sunt conectate la sistem de canalizare, iar aproximativ 59 la sută dispun de baie sau duș. Menționăm, că în ultimii 5 ani s-a îmbunătățit situația în mod special în mediul rural, unde a crescut semnificativ ponderea gospodăriilor cu copii cu acces la apeduct în interiorul locuinței, sistem propriu de canalizare și baie sau duș.

Figura 14. Dotarea locuințelor cu principalele comodități în anul 2015, %

Conform opiniei gospodăriilor cu copii, circa 70 la sută din acestea consideră că în anul 2015 nu au intervenit careva schimbări majore în nivelul de bunăstare al acestora; 7,3% au menționat că trăiesc mai bine, iar 23% consideră că situația s-a înrăutățit (vezi anexa, tabelul 29). Pentru necesitățile minime ale gospodăriei, conform aprecierilor respondenților ar fi suficientă suma de 1466 lei lunar pe o persoană. Totodată, pentru un trai decent a fost menționat necesarul de 2897 lei în medie pe o persoană.

- [Anexă](#)
- [Format PDF](#)

Note:

¹ The State of the World's children 2015, Reimagine the future Innovation for every child
http://www.unicef.org/publications/files/SOWC_2015_Summary_and_Tables.pdf.

² Fără raioanele din partea stîngă a Nistrului și mun. Bender.

Persoană de contact:

Ala Negruța

șef al direcției statistica serviciilor sociale și condițiilor de trai

tel. 0 22 40 30 78

[Prima](#) / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2015

Tel. 022 40 30 00

Fax

str. Grenoble, 106, MD-2019 Chișinău, Republica Moldova

Email: moldstat@statistica.gov.md

Copyright © 2020 BIRoul NAȚIONAL DE STATISTICĂ

Condiții de utilizare